

хамеда XII (мутавекиль); Халифскыѣ знакове са отнесохъ съ Султана тържественно. То бѣхъ мечтъ, прѣпорецтъ и мантията на пророка. Тѣи цариградскыѣ Султаны сѣ станжли прѣдставители на Калыфѣѣ, религиозны и политическыи начальници на Исляма.

Тысящыи камилы прѣнесохъ богатствата на Мамелюцѣтъ въ столицата на Държавата. Селимъ са спрѣ въ Сирія и са занима съ устройството ѳ, както бѣше направилъ и съ Египетъ. Прѣвъ прѣбываваньето си, той посѣти светыѣ гробници въ Иерусалимъ и Евронъ.

Кзато влѣзе най-послѣ въ владѣніята си, той пріе въ Едрене европейскыѣ посланниции и поднови съюзническыѣ договори, направены съ владѣтелитѣ имъ. Послѣ, като пристигна въ Цариградъ, взе властвата отъ рѣцѣтъ на сына си Сюлеймана, който въ врѣмето на отежтветіето му изпълнява служба са мѣдро и скромно, а него испроводи да управлява Саруханъ.

По него врѣме, споредъ нѣкои историци, Аруджи-Барберосъ, братъ и наслѣдникъ на алжирскыи шейкъ Хаир-еддина, са провъзгласи за царъ, но като са боеше да са не дигне върху му Селимъ, проводи одного чиновника да му честити побѣдыѣ и да му принесе богаты дарове като на великъ господаръ. Селимъ пріе великодушно тѣъ прѣдложенія и подарьци, проводи му военны потрѣбници, войска и титлата *Алжирскыи Паша*. Отъ тогаъ турцѣтъ считатъ и Алжиръ като часть отъ царството си.

Въ 1519 г. чумата са появи въ Едрене и Селимъ, който неуморно настояваше за да приготви вѣщкыѣ си нуждыи а новъ походъ въ островъ Хіосъ, тръгна за Цариградъ. Папата отъ своя страна бѣ захваналъ пакъ да готви новъ кръстоносенъ походъ противъ Турцѣтъ. Но въ пѣтя, на ещцото мѣсто дѣто най-напрѣдъ бѣше объевилъ бой срѣшу баща си Селимъ умрѣ на 21 Септ. 1520—921. Живѣ 51 год. или споредъ други 45, а царува само 8 год. и 9 мѣсецы. Но и въ туй малко врѣме той може да са прослави като завоеватель. Побѣди перидежкыи шахъ, съсипа царското ко-